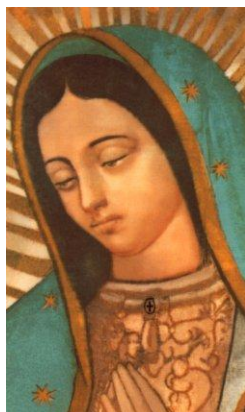

De Tilma van Guadalupe

J.C. Espriella, Centro Mexicano de Sindonologia

Men onderzoekt op welke wijze de verschijningen van de H. Maagd van Guadalupe een sleutelrol hebben gespeeld wat betreft de evangelisatie van de Azteken en Mexicanen. Zonder Haar tussenkomst was het onmogelijk geweest dat beide culturen een werden. Ook onderzoekt men hoe de tekenen, waargenomen bij de afbeelding van Guadalupe, die gedrukt waren op de Tilma van Juan Diego, de Azteken hebben overtuigd, zonder enige twijfel dat deze wonderbaarlijke afbeelding goddelijk was; tot het punt dat zij onmiddellijk werden bekeerd tot het Christendom. Zo ook enkele testen die werden uitgevoerd op de Tilma worden hier genoemd en er is ruimte voor nieuwe onderzoeken in de toekomst om te proberen de herkomst van de afbeelding te verklaren. Sleutelwoorden: Tilma, Guadalupe, tekens en onderzoeken.

Introductie

Toen Christopher Columbus in 1492 met zijn schip Amerika ontdekte, was zijn doel niet om een nieuwe continent te ontdekken, maar hij zocht een nieuwe route naar India, varende naar het westen of varende naar het oosten zoals Marco Polo al eerder had gedaan. Zo kon hij dus India bereiken. Toen hij uiteindelijk aankwam op de Caribische eilanden, dacht hij dat hij India bereikt had en daarom noemde hij de bewoners Indianen. Later zag hij in dat dit niet juist was. Een lid van de bemanning van Columbus, Herman Cortez, zeilde van Cuba naar wat nu heet Mexico. Hij bereikte de kust van Mexico in 1519. Toen hij arriveerde gebood hij om alle schepen te verbranden zodat er niemand kon terugkeren. Hij trok toen met zijn leger het binnenland in, naar de hoofdstad van het Azteken rijk (mexica) genaamd Tenochtitlan, dat tegenwoordig Mexico City is.

Na meerdere aanvallen veroverden de Spaanse soldaten Tenochtitlan door middel van vuurwapens en paarden (bedenk dat dit dier toentertijd onbekend was in Amerika) en ook werden zij geholpen door troepen van de vijanden van de Azteken. Het goud en zilver van de Azteken was het enige doel van de Spanjaarden en daarom behandelden zij hen zeer wreed. Toen de eerste 12 franciscaner missionarissen in 1524 aankwamen naar het Nieuw Spanje (Mexico) zagen zij deze verschrikkelijke situatie waarin de Azteken leefden. Daarom wilden zij de Azteken beschermen tegen deze overheersers en moordenaars en gaven ze onderdak.

In 1527 werd Juan de Zumárraga de eerste bisschop van Mexico. Hij was een heilig en nederig man en hij hield van de Azteken zoals "een vader van zijn kinderen houdt". Hij richtte scholen en ziekenhuizen op en organiseerde de landbouw. De Azteken hielden veel van hem omdat zij in hem hun beschermer zagen. In 1528 werd opgericht de eerste Audiëntie voor Mexico, geleid door Nuno de Guzman. Zijn doel was om belasting te heffen van de Azteken om in de gunst te komen bij de koning van Spanje Karel I. Maar Bisschop Zumárraga verzette zich fel tegen dit besluit.

Nuno de Guzman werd zeer boos op de bisschop en de missionarissen en hij verbood de Azteken om de bisschop te zien. Op een dag toen enkele Azteken vluchtten voor de Spaanse

soldaten, zochten zij bescherming in een kerk, maar Nuno en zijn soldaten gingen naar binnen en namen de Azteken gevangen. De bisschop protesteerde zeer fel hiertegen en hij besloot een brief te schrijven naar de koning van Spanje Karel I. In deze brief keurde hij af de schending van de Kerk en het slechte gedrag van de Spanjaarden naar de Azteken en de missionarissen. (eigenlijk was Nuno van plan om de bisschop te doden.)

De situatie in het Nieuwe Spanje was zo slecht dat bisschop Zumárraga er aan dacht om alle kerken te sluiten, de missie op te heffen en terug te gaan naar Spanje “tenzij er een wonder zou gebeuren”. In zijn brief aan de koning schreef hij “als God niet met een oplossing komt, zullen wij het gehele land verliezen”. Zo was de situatie in 1530.

In 1531 verscheen de “de Vrouwe van de Hemel” aan een simpele Azteken op de heuvel van Tepeyac. Zijn naam was Juan Diego, maar zijn vroegere naam was Cuauhtlatoazin, hetgeen betekent “*hij die spreekt als een adelaar*”. Een profetische naam vanwege de gebeurtenis in zijn leven. Hij bekeerde zich tot het Christendom in 1525. De H. Maagd Maria verscheen 4 maal aan hem, vanaf 9 december tot 12 december in 1531. (red. en eenmaal aan zijn oom Juan Barnadino)

De verhalen van de verschijningen zijn verzameld in het Nican Mopohua, een tekst geschreven in het Nuhatl, (de taal van de Azteken) door Antonio de Valeriano; 5 jaar na de verschijningen.

De eerste verschijning had plaats toen Juan Diego op weg was naar Tlatelolco om de H. Mis bij te wonen, toen hij plotseling een stem hoorde die hem riep. Toen hij dichterbij kwam zag hij een Dame, haar kleding schitterde als de zon. Zij stelde zichzelf voor als de H. Maagd Maria, altijd Maagd, Moeder van de ware God, waarvoor wij leven, van de Schepper van alle dingen, Heer van hemel en aarde. Zij vroeg hem om naar de bisschop te gaan en hem te zeggen: mijn grote wens is dat hier op deze plaats een kerk voor Mij wordt gebouwd.

Aldus ging hij naar bisschop Zumárraga en vertelde hem wat hij had gezien en ook de boodschap van de H. Maagd, maar de bisschop geloofde het niet. Bedroefd keerde Juan Diego terug naar de Dame en vertelde Haar dat de bisschop het niet geloofde. Maar de H. Maagd zei Juan Diego om de volgende dag terug te gaan naar de bisschop en opnieuw Haar boodschap te vertellen. Dus ging hij weer naar de bisschop. Hij was bedroefd en weende toen hij het mandaat uitlegde van de H. Maagd en de wens van de Onbevleete om een kerk te bouwen, maar weer geloofde de bisschop hem niet. Maar toch vroeg hij, Juan Diego om aan de Dame een teken te vragen, zodat hij dan kon geloven dat Juan was gezonden door de echte Vrouwe van de Hemel.

Toen Juan Diego Haar het antwoord van de bisschop gaf zei de H. Maagd dat hij de volgende dag weer moest teruggaan om het teken te brengen waar de bisschop om had gevraagd. Maar de volgende dag kon Juan Diego niet terugkeren omdat zijn oom op sterven lag. Dus besloot hij om een priester te zoeken en liep om de heuvel heen zodat de H. Maagd hem niet kon zien. Maar de H. Maagd verscheen aan hem en vroeg waar hij naar toe ging. Juan Diego voelde zich bedroefd en beschaamd, maar de H. Maagd gaf hem een geweldig antwoord;” *luister naar mij en begrijp goed, mijn kleine zoon, je hoeft nergens bang voor te zijn, laat je hart niet ongerust zijn en wees niet bang voor ziekte of angst. Ben ik niet hier je moeder? Ben je niet onder mijn bescherming? Ben je niet gelukkig onder mijn mantel? Wat zou je anders nog wensen?*”

Toen Juan Diego deze woorden hoorde was hij getroost, hij was gelukkig en klom toen naar de heuvel om het teken te halen waar de bisschop om had gevraagd. Hij bereikte de top en was verwonderd dat er zoveel soorten prachtige rozen van Castilla in bloei stonden, hoewel het winter was. Ze waren bedekt met dauwdruppels, gelijk parels. Hij plukte ze allemaal en stopte ze in zijn tilma en bracht de rozen die hij had verzameld naar de Vrouwe van de Hemel.

Toen Zij dit zag pakte Zij de rozen van hem aan en legde ze terug in zijn tilma terwijl Ze zei: *”zoon, deze verscheidenheid van rozen is het teken dat je naar de bisschop moet brengen en zeg hem uit mijn naam dat hij hierin mijn wens zal zien. En ik vraag je om alleen voor de bisschop je mantel open te doen en te laten zien wat je draagt, zodat hij zijn goedkeuring kan geven aan mijn vraag om hier een kerk te bouwen.”*

Toen Juan Diego het paleis van de bisschop binnenging knielde hij zoals hij gewend was te doen en vertelde de bisschop dat Zij zo vriendelijk was om te voldoen aan zijn vraag voor een teken of proef. Toen hij zijn tilma opende waar hij de rozen in had verborgen, vielen zij op de grond en plotseling verscheen er een tekening van de afbeelding van H. Maria altijd Maagd en op de tilma en deze wordt het nog steeds bewaard in de kerk van Tepeyac, welke genoemd wordt Guadalupe.

Toen de bisschop deze afbeelding zag viel hij en alle andere aanwezigen op hun knieën, de bisschop vol spijt en in tranen bad hij en smeekte om vergeving dat hij niet aan Haar wens gehoor had gegeven. Toen pakte hij de tilma en plaatste deze in zijn kapel. De volgende dag vroeg hij aan Juan Diego waar de H. Maagd wilde dat de kapel werd gebouwd.

Toen de Azteken de afbeelding op de tilma zagen, bekeerden zij zich massaal tot het Christendom, omdat zij in de afbeelding een teken van de hemel zagen. De afbeelding van Guadalupe sprak hen zeer duidelijk aan, omdat zij al bekend waren met tekens en afbeeldingen, gedrukt op veren bladen, die zij codex noemden. En de tilma van Guadalupe zag er inderdaad net zo uit als een codex.

Vanaf toen accepteerden vele Azteken het christelijk geloof als de ene ware godsdienst en duizenden werden gedoopt. Het aantal bekeerden was zo hoog dat de missionarissen nauwelijks de tijd hadden om te rusten en met eigen woorden zeiden ze: *” we waren zo moe dat we onze armen nog nauwelijks omhoog konden krijgen om ze allemaal te dopen.”* Vanaf dit moment veranderde de situatie tussen de Azteken en de Spanjaarden volledig. Zo zelfs dat zij vriendelijk met elkaar omgingen en dat beide culturen die eerst vijanden waren van elkaar, nu samen konden leven en een gemixte cultuur vormde.

Daarom wordt er vaak gezegd dat de Tilma van Guadalupe het geboortebewijs is van het land Mexico.

De tekenen gedrukt op de Tilma

De tekenen die men zag op de Tilma, spraken de Azteken zeer duidelijk aan omdat, als ze er naar keken zij zich realiseerden dat het inderdaad van de hemel was. Dus laten we eens de symbolische betekenis van deze tekens bekijken. Het losse haar stelt een maagd voor, zo verschillend van de getrouwde vrouw die haar haar opgebonden draagt.

Het losse haar betekent een ongetrouwde vrouw. Er is een bloem met 4 blaadjes die men noemt Nahui Allin. De Azteken brachten dit in verband met de Zoon en het was de grootste conceptie in het geloof van de Azteken. Het was in haar baarmoeder, betekent dat

Guadalupe is de moeder van de babyzoon die de Azteken interpreterden als Jezus Christus.

Het zwarte lint over haar baarmoeder kondigt ook aan haar moederschap. Er bestaat ook een bloem met 8 blaadjes die voorstelt de verbinding tussen Venus en de Zon en dit gebeurt slechts een keer per 104 jaar en daarna vonden zij dit een begin van een nieuw tijdperk.

De bloem met de 8 blaadjes betekent dus een nieuw tijdperk. Zij zag er uit als 16 met een mix van beide culturen, Spaans en Indiaans.

Haar lippen zijn gevormd door de vouwen van de kleren en niet door een of andere tekening.

De lippen zijn gevormd door vouwen van de kleding, niet getekend. De naam aan haar voeten betekent dat Guadalupe Mexico beschermt, omdat het woord Mexico in de taal van de Azteken betekent "in de buik van de maan". ME = moon XI = ctli = belly, CO = in De lichtstralen achter haar betekent dat zij een zoon heeft gebaard (Jezus Christus).

De zon in haar schoot betekent de geboorte van de zoon. Haar handen zijn gevouwen in gebedshouding, de rechterhand is lichter van kleur dan de linkerhand die bruiner is, dat betekent de mix van beide culturen (de Spanjaarden wit en de Azteken bruin).

Het teken laat een heuvel zien, Tepetl, dat werd vaak gebruikt in de Azteken codex, hetgeen betekent dat er een universele boodschap werd gegeven aan de mensheid vanaf de heuvel Tepeyac, dit is de heuvel van het goddelijk woord en goddelijke muziek. De tuniek heeft prachtige groen/blauwe kleuren die net zo veranderen als een vlinder. Toen men dit bekeek zag men in verschillende kleuren licht de lucht bekrond met 46 sterren, zoals het was toen de verschijningen plaatsvonden.

Handen in gebedshouding, de vereniging van 2 culturen. De cape is rose van kleur en stelt de aarde voor met 9 soorten bloemen hetgeen voorstelt de 9 stammen, waar de Azteken toe behoorden uit de plaats Aztlan en die naar Tenochtitlan kwamen.

De bloemen op de tuniek waar water uitvloeit betekent dat vanuit de hemel of de lucht water vloeit naar de aarde, de velden bevrucht en zorgt voor voedsel en leven, dit teken stelt voor het verleden van de Azteken en een nieuwe natie is opgestaan onder leiding van Maria.. De wolken die de afbeelding omgeven worden geassocieerd met verhevenheid.

De sterren zoals zij verschenen op 12 december 1531

De engel is een Azteken en stelt voor een Azteken adelaarstrijder en word toegeschreven aan Juan Diego toen zijn vroegere Aztekennaam was Coatltoatoatzin, wat in het Nahuatl betekent: "*hij die spreekt als een adelaar*". Hij

houdt met zijn rechterhand de tuniek vast(hemel) en het kleeft van de Maagd (de aarde), wat betekent dat Juan Diego hemel en aarde samenvoegt.

De Tilma of ayate

De tilma of ayate is gemaakt van ixtle of agave uit het extract van de Mexicaanse plant genaamd. De wetenschappelijke naam is agave popotule, hij is groot 1,68 – 1,05m. De tilma werd door de Azteken gebruikt om er zaden en vruchten van het veld in te verzamelen. De tilma van Juan Diego bestaat eigenlijk uit 2 kledingstukken bij elkaar gehouden met een enkele draad. Dit soort kleding is erg ruw en hard, maar de Tilma van Guadalupe voelt daarentegen erg zacht aan. Dit is onverklaarbaar. Zelfs een schilder kon niet beter materiaal uitkiezen om op te schilderen. Deze kleding bederft normaliter tussen de 20 en 30 jaar, maar de Tilma en zijn afbeelding er op zijn wonderbaarlijk nog in goede conditie gebleven, ondanks de tijd. En de prachtige kleuren zijn goed bewaard. Om te testen hoelang deze kleren goed blijven werd kleding dat lijkt op die van Juan Diego geleverd en men liet die lange tijd liggen in dezelfde omstandigheden zoals bij het originele. Dit was om te zien wat er na verloop van tijd mee gebeurde.

Na ongeveer 10 jaar waren de kledingstukken enorm achteruitgegaan. Meer dan 100 jaar lang was de Tilma tentoongesteld zonder enige bescherming en er was ook geen glas omheen. Het stond uitgestald op het altaar. Het werd door miljoenen pelgrims die naar Guadalupe kwamen aangeraakt en gekust. Duizenden kaarsen brandden voor de Tilma maar het werd niet door de rook beschadigd. Een onverklaarbaar feit is dat er op de Tilma geen insecten of stof te vinden was.

Tegenwoordig moet een klassiek schilderij in een museum worden bewaard bij een vochtigheidsgraad van 60%, 60o Fahrenheit en in een kleine ruimte om zo verontreiniging tegen te gaan. En ook wordt er aanbevolen om zoveel mogelijk licht te vermijden. De Tilma blijft bestaan zonder ook er maar iets omheen, tot de 17^e eeuw, toen de koning van Spanje een gouden mark schonk om het te beschermen. Maar daar de afbeelding groter was paste het niet in de nieuwe gouden mark, omdat het smaller was dan de Tilma. Het was erg jammer dat toen besloten werd om het bovenste deel van de Tilma af te snijden zodat het geheel wel zou passen.

Maar waar is dit deel van de Tilma gebleven? Niemand weet het. In de 17^e eeuw kwamen er bij het schoonmaken per ongeluk vlekken op van salpeter zuur. het is onverklaarbaar dat de Tilma niet beschadigd werd. Na dit voorval waren veel mensen getuigen van de plek waar het zuur was geweest, rechts boven in de hoek. In het begin kon men het goed zien maar naarmate de tijd vorderde werd het steeds minder en minder zichtbaar.

In 1921 toen de Mexicaanse kerk werd vervolgd door een anti-kerkelijke regering was er een krachtige bom verborgen onder een grote bos bloemen, die was neergezet voor het altaar en direct voor de afbeelding. De bom explodeerde tijdens de H. Mis en veroorzaakte grote schade aan de vloer die was gemaakt van ivoor. De grote ramen braken en het altaar was verwoest. Een kruis wat vlakbij stond was gesmolten, maar aan de afbeelding was geen enkele schade, zelfs het glas (stolp) waarmee het was bedekt, was niet gebroken. Gelukkig werd er niemand gewond.

Richard Kunn, de nobelprijswinnaar in 1939 in de scheikunde deed een aantal testen op 2 vezels van de Tilma (een rode en een gele) in het Kaiser Wilhelm Instituut in Duitsland en concludeerde: er is geen enkele kleur in de vezels, geen dierlijke of plantaardige of minerale stoffen. Er werden enkele foto's genomen met Uv en IR van de afbeelding.

Er bestaat grote behoefte om te laten zien spectrometisch (gamma van kleuren) analyse op UV, IR gebied en ook RAMAN spectrum die ons misschien enkele aanwijzingen zouden kunnen geven waarvan de afbeelding is gemaakt en hoe is gevormd. En ook op dezelfde wijze

werd het stuifmeel van de rozen van Castilla wat verzameld was door Juan Diego op zijn Tilma onderzocht om te zien of er nog iets van te vinden is.

Men gelooft dat de rozen een sleutelrol spelen in de formatie van de afbeelding van Guadalupe. Er zijn ook 3D onderzoeken uitgevoerd op de afbeelding om te zien of er nog iets te vinden is van een 3D patroon.

Verklaringen van de Internationale Werkgroep over de scheikundige benadering van de Acheiropoietos afbeeldingen ENEA frascatie Italië; 4-6 mei 2010.

Onderzoeken gedaan aan beide ogen van de afbeelding van Guadalupe door Dr. Aste Tonsmann, maakten zichtbaar de silhouetten van 11 mensen (inclusief een hele familie) in de pupillen, toen de foto's werden gescand, versterkt en gedigitaliseerd. Deze schaduwbeelden zijn van de mensen die aanwezig waren op het moment van de verschijningen

van de H. Maagd en deze reflecteerden zoals het ook wel eens in natuurlijke ogen gebeurt en bekend staat als Purkin-Sampson's afbeeldingen. En het leek wel of ze op de Tilma waren gedrukt.

De afbeeldingen zijn waargenomen in beide ogen met een geringe omwenteling van enkele graden, afhankelijk van het licht in verschillende gezichtshoeken, precies zoals het bij levende mensen gebeurt.

Conclusie: Het is waar dat de afbeelding van Guadalupe tegenwoordig wordt gezien als een acheiropoietos afbeelding omdat de grote meerderheid van onderzoekers dit hebben bestudeerd volgens een zeer zorgvuldige methode. Tot nu toe is er nog geen enkele natuurlijke verklaring gevonden.

Wij weten dat verschillende onderzoeken geleid hebben naar de kleding en de afbeelding maar zij zijn niet overtuigend genoeg. Dus men wil meer experimenten uitvoeren op het weefsel, waardoor wij misschien wat meer komen te weten hoe de afbeelding werd gemaakt.

Maar deze experimenten, net zo als bij de Lijkwade, hebben de goedkeuring van degenen die hier verantwoordelijk voor zijn.

Hetzelfde wat Giulio Fanti deed bij de Lijkwade, het opnieuw verzamelen van de testen met een uiterste nauwkeurigheid, werd gedaan bij de Tilma en de feiten die nog ontbraken.

Dankbetuiging

Mijn grote dank gaat uit naar Giulio Fanti Paolo di Lazzaro en Giuseppe Baldacchini die mij op velerlei wijze hebben geholpen.

Bron : ENEA, Italië

Vertaling: Mevr. Elize Overmars-van der Wal

Uitgave : Broederschap Maranatha, Bierbeek (B) 2013